

časopis pro vězeňství a kriminální prevenci

ČESKÉ VĚZEŇSTVÍ

2/2022

TOMÁŠ HŮLKA

JMENOVÁN GENERÁLEM

str. 6

TŘETÍ ROČNÍK

DAROVÁNÍ KRVĚ

str. 14

VS ČR SE PŘEDSTAVILA NA

DNECH NATO 2022

str. 15

ROZHOVOR

str. 2

ZPRÁVY Z VĚZNIC

str. 6

TÉMA

str. 14

PREVENCE

str. 17

RESOCIALIZACE

str. 18

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA

str. 20

ZAHRANIČÍ

str. 23

DUCHOVNÍ SLUŽBA

str. 26

VOLNÝ ČAS

str. 27

FOTOREPORTÁŽ

str. 28

ČESKÉ VĚZEŇSTVÍ Č. 2/2022

Vydavatel: Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, IČ 00212423

Editor: Robert Blanda

Grafická úprava: Karel Neuvirt

Foto: Vězeňská služba České republiky, archiv redakce

Adresa redakce: Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, poštovní příhrádka 3, PSČ 140 67 Praha 4
<http://www.vscr.cz>

telefon 244 024 111 (ústředna), 244 024 412, 244 024 415, fax: 241 409 072

Distribuce časopisu, objednávky a předplatné:

e-mail: to@grvs.justice.cz

Výroba: tiskárna Vazební věznice Praha-Pankrác

© Vězeňská služba České republiky, Praha 2022, Registrační značka MK ČR 6334, ISSN 1213-9297.

Milé kolegyně, milí kolegové, vážení čtenáři,

v úvodu druhého letošního čísla časopisu České vězeňství se na vás obracím z nové funkce, kterou jsem v létě převzal po svém předchůdci. Přiznávám, že rozhodnutí přihlásit se do výběrového řízení na tuto pozici pro mě nebylo jednoduché. V Kanceláři generálního ředitele pracuji téměř dvanáct let, dobře jsem si proto uvědomoval, jak rozsáhlá je agenda jejího ředitele. Zároveň to ale byla obrovská výzva a příležitost pro další rozvoj. Považoval jsem rovněž za důležité, aby všechna naše dosavadní práce měla kontinuitu a mohla se dále rozvíjet, a to nejen v oblasti komunikace a prezentace vězeňské služby na veřejnosti. Důležitým faktorem v mém rozhodnutí profesní výzvu přijmout byla také skutečnost, že jsem vnímal podporu svých kolegů, za kterou jim upřímně děkuji.

Po pár měsících mohu zhodnotit, že před sebou máme řadu náročných úkolů, jejichž zvládnutí bude na nás všechny klást velké nároky. Největší z nich jsou důsledkem napjaté mezinárodní situace, která má neblahý ekonomický dopad do všech oblastí společnosti a ovlivňuje tedy i vězeňskou službu. Hledání úspor logicky cílí na činnosti, které nepatří mezi hlavní úkoly uložené našemu sboru zákonem a které lze považovat za zbytné. Mezi ně samozřejmě patří také propagace a prezentace naší práce. Avšak viděno ze širší perspektivy, jsou takové činnosti podstatné právě v tom, že informují veřejnost o náročnosti a důležitosti práce ve vězenství. Zvyšováním obecného povědomí o sboru a šířením naší „značky“ ve společnosti vězeňská služba přivádí do svých řad nové kolegy a to v konečném důsledku může znamenat také větší podporu vězeňského systému ze strany státu. Řadu let se účastníme významných prezentačních akcí, jako jsou Dny NATO, Dny hrdinů, veletrhy IDET, ISET či Future Forces Forum. Opakovaně organizujeme charitativní projekty jako například nedávné hromadné darování krve či darování hraček dětským domovům a nemocnicím. Do těchto aktivit se budeme zapojovat i nadále a budeme se snažit je v co největší míře využít k budování dobrého obrazu vězeňské služby na veřejnosti. Uvědomuji si také, že pro úspěch takových akcí je klíčová spolupráce mezi všemi odbory napříč generálním ředitelstvím a organizačními jednotkami, a předem bych chtěl poděkovat za jejich podporu.

Osud finančních škrťů hrozil také tištěnému vydání tohoto čísla časopisu. Jsem rád, že se mi podařilo vydání časopisu České vězeňství uhájit a vy se nyní můžete pustit do jeho čtení. Věřím, že vás příspěvky zaujmou a že se shledáme i u dalších vydání časopisu.

Přeji vám klidný zbytek roku, krásné Vánoce a zdraví v roce 2023.

Ředitel kanceláře generálního ředitele
plk. Mgr. Tomáš Olšar

Simona Hoskovcová: **PRO PRACOVNÍKY LINKY NENÍ ŽÁDNÉ TÉMA TABU**

Anonymní linka pomoci v krizi poskytuje volajícím, příslušníkům a zaměstnancům Policie ČR, Hasičského záchranného sboru ČR, Celní správy ČR, GIBS, Armády ČR a také Vězeňské služby ČR psychologickou pomoc již od roku 2002. Linka s číslem 974 834 688 je k dispozici nepřetržitě 24 hodin denně, 365 dní v roce. „Linka pomoci v krizi, dobrý den,“ říká do telefonu také vedoucí skupiny krizové intervence a psycholožka Simona Hoskovcová.

Jak často slyšíte v telefonu během služby věty typu: „Nevím, co mám dělat, už nemůžu dál, můžete mi pomoci?“

Linka pomoci v krizi si za 20 let své činnosti získala v bezpečnostních sborech důvěru a dá se říct, že se počet volajících ustálil. Máme kolem osmi set volání a e-mailů ročně. Klasickými tématy hovorů příslušníků bezpečnostních sborů zůstávají dlouhodobě vztahy v rodině, na pracovišti nebo jsou to právě aktuální témata navazující na tři nouzové stavby za sebou. Opakují se např. hovory na téma přetížení velkým množstvím přesčasových hodin. Nově se také objevily ale i případy příslušníků, kteří se sami stali obětí, kdy naletěli, muži i ženy, na internetové vztahové podvodníky. To je bolestivé i pro běžného člověka, ale člověk „poučený“, tedy příslušníci policie nebo vězeňské služby, jsou z toho rozhození o to více. Nechtějí to nikomu říct a je plus, když se svěří alespoň nám na lince. Oproti běžným linkám důvěry máme také hodně hovorů z veřejnosti v souvislosti s trestnou činností. Lidé se stanou obětí internetového podvodu, bývají svědky obchodu s drogami, dopravních přestupků nebo domácího násilí a nejsou si jisti, zda se se svým pozorováním svěřit policii. Pak volají nám nebo píšou e-mail a my je informujeme, jak podat trestní oznámení nebo kde hledat dostupnou právní radu. Celé spektrum témat je tak poměrně široké.

Také práce u Vězeňské služby ČR je profesí se zvýšenou fyzickou a psychickou náročností a s možnými negativními dopady na zdraví člověka. Jsou nějaké problémy typické pro volající z řad VS ČR?

Paleta témat je hodně podobná příslušníkům policie: problémy na pracovišti, chování nadřízených, podmínky práce a již zmíněné přesčasy. Tam je vlastně vždy vidět, jak je ta profese propojená s rodinným životem. Často slyšíme: „Je nás málo, musím sloužit přesčasy, rodina je nespokojená, protože jsem pořád v práci, ale já ani nemohu v době nouzového stavu přesčasy odmítnout.“ Tak roste kruh nespokojenosti.

Zahraniční práce ukazují oproti obecné populaci zhruba dvojnásobně vyšší riziko sebevraždy u příslušníků. Také Policie ČR, ale i Vězeňská služba ČR eviduje takové případy. Smrt kolegů představuje šok a emočně náročnou situaci. Co byste vzkázala kolegům, které občas napadnou takové myšlenky?

Hlavně si sebevražedné myšlenky nenechávat pro sebe a mluvit o nich. Duševní nepohoda se dá přirovnat k rakovině duše a může zasáhnout každého zdravého člověka. My (myšleno psychologové) chápeme sebevraždu jako řešení problému a v rozhovorech s takovým člověkem se snažíme pomalu rozkrývat jeho další možnosti řešení. Člověk v krizi má totiž tunelo-

vité vidění a je důležité si uvědomit, že když už v tom tunelu jsem a já tu cestu nevidím, tak na konci tunelu se cesta zase dál nějak větví. Je tam křižovatka, kde se mohu rozhodovat. Ta cesta ven vede ale zpravidla v doprovodu někoho a jen málokdy se člověk z toho tunelu dostane sám. Je proto důležité využít nabídnuté služby a okolí, když něco zaznamená, se nemá bát to přímo vyslovit. Když člověk v krizi ještě nemá odvahu své myšlenky pojmenovat přímým slovem „sebevražda,“ tak ty jeho náznaky pojmenujeme my. Potom mu více dojde definitivnost rozhodnutí, o kterém přemýšlí, a paradoxně se mu často uleví.

Ve statistikách sebevražd se uvádí často jako důvod ta poslední kapka – např. rozchod s partnerem nebo zdravotní potíže. My, když ale máme možnost poznat detailněji příběh člověka, který se zabil, tak vidíme, že je daleko spletitější. Každý příslušník je svým povoláním ovlivněn. Potkává se s určitou skupinou lidí, může to změnit jeho pohled na celý svět a promítá se do toho, jak se třeba chová k lidem či jaký způsob humoru používá. To pak může třeba ovlivnit i soužití v rodině. Služba v uniformě vyžaduje od příslušníků hodně potlačovat své přirozené emoce. Ve službě není možné, když na někoho máte vztek, projevit jej naplno. Je ale těžké doma žít s partnerem, který se naučil potlačovat své emoce a je

z něj cynik nebo „studený čumák.“ Většinou se člověk dostane do krize tehdy, když mu přestane fungovat více složek v jeho životě najednou – např. zhorší se mu zdraví, zažívá tlak v zaměstnání, a to vše se odráží v životě rodiny. Málokdy je to jen jedna příčina, to už bývá jen ta poslední kapka. Hodně specifické pro bezpečnostní sbory je i to známé: „Já musím být ten silný. Já musím být ten, který to zvládne. Já nesmím dát najevo nějaké potíže.“ Neboť tam funguje i obava ze ztráty zaměstnání.

Jak velký vliv může mít příklad nápodoby? Tedy sebevražda jiného příslušníka?

Výzkumy ukazují, že případy nápodoby u sebevražd existují. Zvlášť pokud dojde k sebevraždě hodně medializované. Vždy je nejlepší variantou téma otevřít a netvářit se, že neexistuje. To umožní právě někomu, kdo o tom třeba uvažuje, o tom začít mluvit. Když se mu zabije kolega na pracovišti, tak se i jemu zaktualizují otázky, které sám třeba odsouvá do pozadí. A vždy, když někdo ukončí svůj život, ať už na pracovišti nebo doma, tak všichni přemýšlí a kladou si otázky: „Proč? Mohli jsme to nějak poznat? Mohli jsme něco udělat?“ Tyto otázky jsou zcela přirozené a je dobré je nepotlačovat a klidně zavolat i na linku a mluvit tam s člověkem, pro kterého toto téma není tabu. Pracovníci linky jsou školeni i k rozhovorům o smrti.

Když mluvíme na lince s člověkem, který má sebevražedné úmysly, tak pracujeme i s tím, že on má právo se rozhodnout. Pracovníci linky jsou vždy na straně života, ale pokud on je opravdu již rozhodnutý, tak jej přijímají i s tímto rozhodnutím. To je pro volajícího hodně důležité. Také dozorce či strážný ve věznici může mít různé názory, jestli např. vězeň měl zemřít nebo neměl zemřít, jestli měl právo se takhle rozhodnout nebo neměl toto právo. Může mít ale i pocity nějakého naštvání, protože mu smrt vězně způsobila komplikace. A pak je úlevné si o tom s někým promluvit.

Pokud jde o smrt kolegy, komplikuje nám vyrovnávání se s jeho smrtí požadavek naší kultury: „O mrtvých jen dobře.“ Tedy že kolegu, který je teď mrtvý, musím jen litovat. To je právě ta společenská norma, která nás někdy tlačí, ale naše autentické pocity mohou být úplně jiné. Já můžu být naštvaná na svého kolegu, protože mi zkomplikoval život a musím za něj brát třeba služby navíc. A když spáchá se-

bevraždu vězeň, tak zase musím psát služební záznam, střežit jeho tělo do příjezdu policie, a to jsou všechno zážitky, o které člověk nestojí. To všechno jsou témata, o kterých se ale těžko mluví s lidmi, kteří to nikdy nezažili. Výhodou našich zkušených pracovníků na lince je kromě jiného i to, že tato témata máme „osahaná“.

V současné době evidují psychologové a psychiatři meziroční nárůsty počtu klientů. Tato čísla jsou s největší pravděpodobností efektem nynější náročné doby, v níž se mísí pandemie covidu, válka na Ukrajině, zdražování a všeobecná nejistota. Jakou pomoc může volajícím nabídnout právě tým linky?

Také téma válka na Ukrajině a obava z válečného konfliktu se ve voláních objevilo. Zaznamenáváme i určitou nevrzlivost vůči Ukrajincům: „Oni nám berou zdroje, které budeme potřebovat v období ekonomické nejistoty.“ Volající také citlivě vnímají skutečnost, že ne všichni uprchlíci jsou z opravdu zasažených oblastí.

Pracovníci linky mají přehled o nejrozličnějších typech poskytovaných služeb, a tak dokáží volající informovat a správně nasměrovat k dostupným službám, to je jeden typ volání. Druhý typ volání jsou lidé, kteří jsou v krizi, ale v daný moment sami nevědí, co potřebují. Pláčou nebo roztřeseně mluví do telefonu. Takový rozhovor se snažíme vést v první řadě k jejich stabilizaci, aby volající začal být schopen přemýšlet více strukturovaně o své situaci a přitom hledáme jeho vnitřní zdroje. Tedy o co a o koho se prostě může opřít. Tím, že nejsme „face to face“, a tím pádem máme omezené možnosti, tak se

hodně ptáme. Umíme ale i mlčet a jen poslouchat.

Řada lidí občas přemýšlí, že by někam zavolali. Jednak neví kam, ale nakonec to i tak neudělají. Co byste vzkázala váhajícím? Proč by měli pomyslně „zvednout to sluchátko“ a vytočit číslo Linky pomoci v krizi?

Podle názvu to sice vypadá, že k nám může zavolat jen člověk, který je opravdu na dně, ale opak je pravdou. Jednu dobu už jsme přemýšleli i o případné změně názvu linky. Rozhodně bych chtěla všechny povzbudit, že mohou zavolat i kvůli problémům, které nejsou vyloženě akutní. Mohou s námi probrat problematické chování dítěte nebo si volání jen vyzkoušet a ověřit spojení pro případ potřeby. My jsme anonymní linka a nemáme jakýkoliv důvod pátrat po tom, kdo nám volá. Hlavní motto linky totiž je: „Nezůstát v tom sám.“

PhDr. Mgr. **Simona Hoskovcová**, Ph.D. (nar. 1973)

v roce 1996 ukončila studium jednooborové psychologie na FF UK v Praze, titul Ph.D. získala tamtéž v r. 2005. V době svého působení (2005–2018) na katedře psychologie FF UK vyučovala předmět Psychosociální intervence a napsala k němu učebnici (2009). Podílela se na řešení mezinárodních projektů s tematikou psychologie mimořádných událostí a psychosociální krizové pomoci. Je publikačně aktivní a překládá diagnostické metody z německého jazyka. Aktuálně se zaměřuje na psychologii krizí a katastrof. V současné době pracuje jako vedoucí skupiny krizové intervence na policejním prezídiu Policie ČR.

Poskytujeme psychickou podporu a poradenství pro příslušníky a zaměstnance bezpečnostních sborů a armády.

Nezůstávejte v tom sami.

Ozvěte se dříve, než bude pozdě.

Podrobnější informace na: www.vscr.cz/pomoc

Nebojte se kdykoliv zavolat s čímkoliv.

LINKA POMOCI V KRIZI

anonymní & nonstop

974 834 688

linkapomoci

pomoc.ski@pcr.cz

VĚZNICE POMÁHÁ ODSOUZENÝM ŘEŠIT DLUHY

Dluhy jsou problémem pro značnou část odsouzených a je velmi důležité, aby je začali řešit již během výkonu trestu. Sociální pracovníci věznice se snaží vězňům pomoci dluhy zmapovat, navázat kontakt s věřiteli, motivovat je k řešení, ale také je naučit plánovat rodinný rozpočet, dále se nezadlužovat a efektivně hospodařit. Pro řadu odsouzených je jedinou možností nového začátku insolvence. Od roku 2019 dochází do věznice paní Tina Chlupáčová z obecně prospěšné společnosti Volonté Czech. Pod jejím vedením soud schválil oddlužení již 38 rýnovickým vězňům, kteří dluhy pravidelně splácí, někteří z nich již na svobodě.

Jak dlouho docházíte do věznice a co je hlavní náplní vaší práce?

Do věznice jezdím od konce roku 2019. Poskytuji dluhové a právní poradenství klientovi, který je zadlužený, předlužený nebo chce svoji finanční situaci včas podchytit, aby nedošlo k zadluženosti. Jelikož se finanční stránka promítá i do dalších oblastí života, společně řešíme i další problémy, jako například hledání práce po výstupu z výkonu trestu, vztah s rodinou a blízkými i plány do budoucna.

Tím, že společně řešíme velmi citlivé informace, jde ruku v ruce i navázání vztahu a důvěry s klientem. Klienta je potřeba vést, motivovat, informovat, probrat s ním mnoho životních situací a odvětví, na které mají jeho dluhy dopad. Proto se mnohdy prolíná poradenství s mentoringem.

Jakým způsobem spolupráce s věznicí probíhá?

Odsouzení z Rýnovic patří mezi odsouzené, kteří jsou ze strany zaměstnanců věznice velmi dobře připraveni a motivováni k tomu, udělat v životě změnu a začít řešit kapitoly svého života. Dále díky vysoké zaměstnanosti v Rýnovicích se ve většině případů podaří finanční situaci začít řešit již ve výkonu trestu. Tuto výhodu, kterou věznice odsouzeným byla schopna zajistit, vnímám jako velké plus. Spolupráce je bezproblémová a efektivní. Do věznice jezdím velmi ráda. Výběr motivovaných odsouzených, kteří

chtějí svou situaci řešit, zajišťují sociální pracovníci věznice. Spolupráce je tedy započata na žádost odsouzeného. Následně se koná seznamovací schůzka, na které společně vyhodnotíme jeho současnou situaci a zda je možnost nějakého řešení. Pokud řešení v dané době nenalezneme, ale je předpoklad, že by se v budoucnu situace změnila, zůstáváme nadále v kontaktu.

Jak se vězni staví ke svým dluhům?

Odsouzení si uvědomují, že je dluhy budou v budoucnu velmi omezovat a stále stahovat do černé ekonomiky, páčání trestné činnosti a nemožnosti žít jednou takový život, jaký by si přáli. Peníze velmi často vedou k páčání, proto považuji tuto stránku za velmi důležitou. Možná to vidím trochu zkresleně tím, že pracuji jenom s klienty, kteří dluhy mají, ale podle stále ros-

toucího zájmu a zvyšování počtu klientů, kteří se chtějí zapojit, si myslím, že nad dluhy přemýšlí většina z nich. K řešení dluhové situace však nestačí pouze dostatečný příjem, ale i odhodlání změnit dosavadní styl života, začít mnoho věcí dělat jinak, chtít žít život na svobodu a nepáchat. Proto mnohdy je potřeba klientovi dát čas a počkat na správný okamžik, kdy je vhodné udělat krok dopředu. Chce to zodpovědný přístup a přesvědčení, že to zvládne.

Máte pocit, že se daří odsouzeným pomoci vymanit se z dluhové pasti?

Pokud začnou řešit své dluhy již ve výkonu trestu a mají aktivní přístup k jejich řešení, je zde možnost se z dluhové pasti vymanit. Nejlepším řešením je, pokud odsouzený podchytí svoji dluhovou situaci již ve věznici a v nejlepším případě zde také zahájí insolvenční řízení. Následný přechod na svobodu s podchycenou finanční situací nebo rozeběhlou insolvencí je o dost lehčí. Samozřejmě, že není 100 % úspěšnost, nepodaří se každého klienta podchytit a motivovat. Nemůžeme mít ani nad nimi ochranou ruku, abychom ovlivnili jejich následné chování na svobodě. Spolupráce s námi je čistě dobrovolná a nezbývá než spolehat a doufat, že klient je dostatečně motivován, aby nadále pokračoval.

Jaká je úspěšnost v podávání insolvencí, co je obtížné více a co méně?

Pokud je klient ve výkonu trestu zaměstnán, je připraven dělat vše pro udržení práce, má dostatečný příjem na zahájení insolvenčního řízení formou oddlužení a je na to psychicky připraven, tak úspěšnost povolení návrhu je 100%. Překážkou pro samotné zahájení insolvenčního řízení se ale

může stát běžné a dlužné výživné nebo vysoká náhrada škody z ublížení na zdraví. V mnoha případech byla právě výše výživného důvodem toho, že nebylo možné insolvenční návrh podat. V současné době se podařilo zahájit insolvenční řízení 38 odsouzeným z VTOS Rýnovice a dalších 15 je před podáním návrhu. Několik z nich již pokračuje na svobodě.

Dopis odsouzeného

Dobrý den,

chtěl bych Vám touto cestou moc poděkovat za vše, co jste pro mě ve Věznici Rýnovice udělala. Pomohla jste mi vyřešit něco, co bylo příčinou mé trestné činnosti a stále recidivy. Díky Vám jsem dostal šanci na normální život, který teď mohu žít a žiju. To, co děláte, má opravdu smysl, vy dáváte lidem jako jsem já šanci žít opět jednou normálně, a to Vám nikdy nezapomenu. Vážím si moc všeho, co jste pro mě udělala, i přístupu, s jakým k lidem jako jsem byl já, přistupujete.

Přeji Vám moc pracovních úspěchů. A ještě jednou moc děkuji za vše.

S pozdravem Váš klient z rýnovické věznice

Petr K.

NÁMĚSTEK TOMÁŠ HŮLKA JMENOVÁN GENERÁLEM

Prezident republiky Miloš Zeman jmenoval náměstka generálního ředitele Vězeňské služby ČR Tomáše Hůlku do hodnosti brigádního generála. Tomáš Hůlka zahájil svou profesní kariéru ve Vězeňské službě ČR před 24 lety ve Věznici Stráž pod Ralskem. Z řadových služebních míst se vypracoval přes místa vedoucího oddělení, ředitele věznice, regionálního ředitele na současnou pozici prvního náměstka generálního ředitele Vězeňské služby ČR, kterou zastává od února roku 2022. Tomáš Hůlka přispívá významným způsobem k efektivnímu zavádění principů statické i dynamické bezpečnosti, prosazuje do praxe nové technologie, rozvíjí spolupráci s jinými bezpečnostními sbory a dalšími subjekty.

Osobně inicioval zásadní systémové změny v oblasti krizového řízení a procesu fungování krizového štábu ve Vězeňské službě ČR. Podílel se na tvorbě strategických opatření proti šíření infekčních onemocnění ve vězeňských zařízeních. Realizoval a nyní řídí spolupráci s Policií ČR při zajištění opatření souvisejících s uprchlickou krizí a s opatřeními souvisejícími s válkou na Ukrajině do systémů ve vězeňství.

red

VS ČR NA DNI HRDINŮ

Na pražském Výstavišti v Praze se v září konal tradiční Den hrdinů, na kterém svou práci i techniku představily složky integrovaného záchranného systému. Vězeňskou službu ČR reprezentovaly na akci obě pražské vazební věznice.

Kolegové z VVaÚpVZD Praha-Pankrác předvedli statickou ukázkou. Návštěvníky nejvíce zaujala ukáзка výzbroje

a výstroje, donucovacích prostředků a především nepovolených předmětů. Velký zájem byl také o prohlídku vězeňských eskortních vozidel, sanitky a autobusu. Příslušníci ENO z Vazební věznice Praha-Ruzyně sklidili bouřlivý aplaus se svojí dynamickou ukázkou, při které představili přepadení eskorty, a museli čelit obrovskému náporu fanoušků, kteří se s nimi chtěli vyfotit.

Vězeňská služba v roce 2010 navázala spolupráci s parkem Bohemini-um v Mariánských Lázních, který návštěvníkům představuje naučnou expozici s modely významných českých a moravských architektonických památek v měřítku 1:25. Koncem února 2022 vznikl další společný záměr vytvořit projekt stavby modelu nejstaršího mužského kláštera v českých zemích, Břevnovského kláštera včetně zahradního pavilonu a letohrádku Vojtěšky. Na počátku března 2022 zahájili tři pracovníci zařazení odsouzení výrobu zmiňovaných objektů. Samotná výroba trvala tři měsíce. Počátkem července 2022 byl model převezen do Parku Bohemini-um ke konečnému barvení a následně instalaci na určené místo. Jedná se o velmi zdařilý projekt, což dokazují kladné recenze od návštěvníků parku i od samotné správy Břevnovského kláštera.

VÝROBA MODELŮ PRO PARK BOHEMINIUM

V průběhu realizace projektu Břevnovský klášter vznikl další záměr, a to výroba modelu baziliky sv. Petra a Pavla v Praze na Vyšehradě. Práce na novém projektu začaly v červenci 2022. V polovině září 2022 byl model dokončen a převezen do parku ke konečnému barvení. Model vyrobili tři pracovníci zařazení odsouzení. Základem pro výrobu modelu je železná konstrukce, ostění modelu je z plastu a plexiskla, střechy a okna jsou z odlévací hmoty.

V současné době probíhají přípravné práce na nový velkolepý projekt, a to je stavba modelu státního hradu a zámku Český Krumlov, který patří svou architektonickou úrovní, kulturní tradicí i rozlohou mezi nejvýznamnější památky středoevropské oblasti.

mav

VČELAŘSKÝ KURZ VE VĚZNICI KYNŠPERK

Odsouzení z Věznice Kynšperk nad Ohří absolvovali rekvalifikační kurz Chovatel včel a zpracovatel včelích produktů a úspěšně vykonali zkoušky ve včelařském SOU v Nasavrkách. Kurz byl zahájen letos v únoru po dvouletém prodlení způsobeném protiepidemickými opatřeními.

Celkem se ho zúčastnilo deset odsouzených mužů, dva však byli před zkouškami z výkonu trestu podminěně propuštěni, a tak se závěrečné zkoušky účastnilo zbývajících osm frekvenciantů. Kurz byl realizován ve spolupráci se společností Volonté Czech, o. p. s. v rámci projektu VOL Vzdělávání.

Teoretická příprava představovala 122 hodin výuky a praktická část pak 60 hodin skutečné práce se včelami. Výuku i praktickou část zajišťovalo přímo ve věznici svými externími pracovníky Střední odborné učiliště včelařské – Včelařské vzdělávací centrum, o.p.s. Nasavrky. To obhospodařuje cca 460 včelstev na více včelnicích. Odsouzení byli na včelnici s 80 včelstvy, a třebaže byla včelstva podrážděná, zhostili se praktické části na výbornou.

„Ředitel učiliště Josef Lojda ocenil získané pracovní návyky při práci se včelami a dobré znalosti. Pro každého zkoušeného připravili včelmistři vždy jedno včelstvo, pokaždé však v jiném složení nástavků, plodových či zásobních rámků a medníků. Každý měl něco jiného. Musel si sám zapálit dýmák a provést potřebné úkony ve včelstvech,“ vysvětlil lektor věznice Richard Werner.

Následovala písemná zkouška, kde museli vyhodnotit svěřené včelstvo a ukázat znalost a práci s různými včelařskými potřebami.

Ve včelnici museli prokázat praktickou znalost problematiky včelstev. Přelarování vajíček do budoucích matečnic, odchyt matek do klíček anebo rozpoznání varroázy. Bylo toho mnoho, co museli odsouzení předvést. Zkoušející byli nároční a nic jim nedali zadarmo.

Následovalo přezkoušení z výroby rámků, tavení mezistěn a desinfekce nástavků. Později se na zdařile vyho-

tovených učebních pomůckách předvedli při tvorbě oddělků či smetenců a nakonec museli rozpoznávat různé druhy nemocí v jednotlivých stádiích.

„V medárně ukázali, jak jim jde odvíčkování, stáčení i vyšetření medu. Rozpoznávali různé druhy včelích produktů, předvedli, jak jim jde výroba perníčků a jejich zdobení a co vědí o výrobě medoviny, mateří kašičky,

vosku apod. I tady byli zkoušející nároční a odsouzení se mnohdy zapotili, protože zkoušené látky byly opravdu hodně,“ dodává Richard Werner.

Projekt chovu včel byl do věznice zaveden v roce 2016 jako teoretická vzdělávací aktivita. Po nezbytných přípravách, o dva roky později, již vězni stáčili první med. Aktuálně se starají o pět včelstev.

NOVÉ NÁVŠTĚVNÍ MÍSTNOSTI VE STRÁŽI POD RALSKEM

Návštěvy, které přicházejí za odsouzenými do Věznice Stráž pod Ralskem, mají nyní nové zázemí. Rozsáhlá rekonstrukce návštěvních místností byla dokončena a na konci června slavnostně předána k užívání. Nově jsou ve věznici také místnosti uzpůsobené pro návštěvy rodin s dětmi. Rekonstrukce návštěvních prostor začala v říjnu roku 2021. Jejím hlavním cílem byla především modernizace prostor, ve kterých se konají návštěvy odsouzených. Původní návštěvní místnosti již nevyhovovaly současným požadavkům a standardům.

Nově zřízené prostory nyní zajistí důstojné prostředí pro setkání odsouzených s rodinnými příslušníky. Navíc

v době mimo návštěv budou využívány k práci odborných zaměstnanců věznice a jako zázemí pro činnost spolupracujících neziskových organizací.

Pro vybudování nových návštěvních místností byl využit volný prostor mezi dvěma budovami uvnitř věznice. Nově postavený objekt je montovanou stavbou, složenou z propojených obytných buněk. Tento objekt je současně propojen s původní budovou. Vznikly tak nové místnosti nejen pro návštěvní místnosti, ale díky novému prostoru zde bylo vybudováno také zázemí pro příslušníky a několik kanceláří pro odborné zaměstnance věznice, včetně hygienických zařízení.

mak

NOVÉ PŘÍBYTKY VE VALDICÍCH

Hmyzí hotel. Možná módní záležitost, ale každý milovník přírody a zahradničení ví, že fungující ekosystém je základem zdravého prostředí. Odsouzení z valdického ŠVS sice nemají zahradu, ale v rámci výuky a kurzů Školského vzdělávacího střediska nastudovali a realizovali jejich výrobu.

„Jsem schopen vyrobit základy tak sedmi hmyzích hotelů za týden. Ale naplnit je různým materiálem, jako šiškami, kůrou, vrtanými špalíčky, to už zabere více času. Každý špalíček řežu na míru, vyvrtám do něj otvor a vpasuji ho na místo. Takže jsem schopný zkompletovat tak dva hotely za týden. Záleží i na tom, kolik mám zrovna k dispozici odpadového materiálu z produkce naší dílny,“ říká Tomáš, který se nejvíce na výrobě podílí.

„Hotely jsou uměle vytvořené skrýše, které kromě možnosti úkrytu mohou posloužit i ke kladení vajíček a k následnému vývoji larev. Ty naše se skládají ze dvou až tří přihrádek a podkrovního prostoru, jsou vyplněné šiškami, předvrtanými hnízdními komůrkami, listy a dalšími přírodními materiály,“ vysvětluje Zdeněk Bartoň, vedoucí ŠVS. „Celý příbytek, včetně povrchové úpravy, vyrábíme bez chemie. Baví mě to, je to zase něco jiného, a navíc to udělá někomu radost,“ doplňuje Tomáš.

Hmyzí hotel je jako okno s výhledem do miniaturního světa. Čím lépe je vybaven, tím více hostů přiláká. Je-li v blízkosti navíc i pestrý výběr květů a keřů, je zásobování zajištěno. Myslenka, že rozmanitější ekosystémy fungují lépe než ochuzené, byla blízká již Charlesi Darwinovi. Je to vlastně vcelku jednoduché.

A tak hotel Beruška již stojí v Kněžicích u Jičína, v areálu mateřinky a s příchodem jara se stal novým domovem pro užitečný hmyz. „Hmyz je nejen důležitý pro naši zahradu, ale obecně tvoří nepostradatelnou a nepočetnější

složku (zástupce) života na zemi. Dětem připomínáme lidové zvyky a tradice a nezapomínáme ani na přírodu,“ vysvětlila ředitelka přínos hmyzího hotelu pro MŠ, protože si i ti nejmenší uvědomí užitečnost hmyzu. „Každý den se k němu chodí dívat, zda tam není nový obyvatel,“ dodala a zároveň poděkovala ŠVS za mnohaletou spolupráci. Další čtyři hotely našly svoje místo v MŠ Valdice.

Trochu složitější bylo nalézt místo přímo ve věznici, ale i to se povedlo a věznice má další dvě obyvatelny, avšak s neznámým počtem nových obyvatel. Hmyzí hotely doplnily ptačí budky, které studenti ŠVS vyrábějí před zimou. V rámci truhlářské dílny se tak učí nejen pracovat se dřevem, ale i vymýšlet a realizovat od A do Z smysluplné věci, které najdou svoje místo nejen ve věznici, ale třeba i v mateřských školách.

NOVÁ UBYTOVNA PRO MLADISTVÉ

Ubytovací kapacita pro výkon trestu odsouzených mladistvých ve Věznici Všechny se zvýšila o 37 míst. Ze současných 48 osob bude moci být od listopadu ve Věznici Všechny umístěno až 85 mladistvých odsouzených. A to díky otevření zrekonstruované ubytovny, která splňuje veškeré standardy dané pro výkon trestu odsouzených mladistvých.

Původně dvoupatrová ubytovna prošla kompletní rekonstrukcí a bylo přistavěno třetí patro. Vznikly tak prostory pro 32 ložnic, ve kterých může být ubytováno až 85 mladistvých odsouzených. Každá ložnice je vybavena sociálním zařízením a sprchou. Vše je v provedení antivandal a antikoro. V přízemí se nachází jídelna s výdejnou stravou, která se bude dovážet z vězeňské kuchyně v přepravních termoboxech. Dále je zde ložnice s bezbariérovým přístupem pro odsouzené trvale pracovní nezařaditelné.

Ve třetím podlaží, které je nově vystavěné, budou mít mladiství odsouzení k dispozici tělocvičnu a terapeutickou místnost. V přístavbě, která byla již u původní ubytovny, jsou účelové místnosti pro aktivity programu zacházení, např. truhlárna. Každé patro je specifické. Objekt je stavebně i oplocením oddělen od ostatních ubytovacích objektů ve věznici, pro umístění mladistvých je tedy naprosto ideální. Součástí je i velká zahrada, vycházkový prostor a hřiště pro sportovní aktivity. Nový objekt je užíván od listopadu.

Aktuálně je vězněných 41 mladistvých mužů a tři ženy. Ty si svůj trest odpykávají v ženské Věznici Světlá nad Sázavou. Nejčastěji bývají mladiství odsouzení odsouzení za maření výkonu úředního rozhodnutí a vykazání, krádež, poškození cizí věci či loupež. Nedílnou součástí naplňování účelu výkonu trestu zejména u mladistvých odsouzených je vzdělávání, které Věznice Všechny zajišťuje prostřednictvím Školského vzdělávacího střediska ve třech učebních oborech, a to truhlář (dvouletý), elektrikář (tříletý). Pro žáky s kratším trestem je zajištěn akreditovaný desetiměsíční kurz: zámečnick. Mladiství se zařazují odděleně od dospělých obviněných. S mladistvými

mi mimo dozorcí služby pracuje tým odborných zaměstnanců ve složení speciální pedagog, psycholog, sociální pracovníce, vychovatel a pedagog volného času. Kategorie mladistvých vězněných je velmi ovlivnitelnou a zranitelnou skupinou mezi vězněnými osobami. Proto i práce s nimi se řídí specifickými principy a klade důraz zejména na tyto cíle:

- * dokončit povinnou školní docházku, motivovat k dalšímu vzdělání či zvýšení kvalifikace, eventuálně k hledání vhodného zaměstnání;
- * vytvořit podmínky pro zmírnění záporného dopadu na psychiku mladistvého např. rychlým a účinným informováním mladistvého o úskalích a nástrahách výkonu vazby a trestu a jak jim čelit;
- * naplnit volný čas v průběhu vazby a trestu smysluplným výchovným a vzdělávacím způsobem;
- * vystavit mladistvé v průběhu vazby a trestu nutnosti vlastního rozhodování – aktivně se o sebe starat v běžných praktických záležitostech.

POŠLETE BALÍK DO VĚZNICE V E-SHOPU VĚZNICE STRÁŽ POD RALSKEM

Věznice Stráž pod Ralskem zřídila unikátní e-shop, který umožňuje příbuzným odsouzených nakoupit a zaslat vězněným osobám různé zboží. Hlavní předností je kromě zjednodušení zasílání balíků odsouzeným také snížení bezpečnostních rizik pro věznici, neboť v takto pořízených balíčcích nemohou být ukryté nepovolené věci. Odpadá také přebírání balíků od České pošty a jejich přeprava do věznice. Nápad vytvořit e-shop, prostřednictvím kterého mohou rodinní příslušníci posílat balíky odsouzeným, vznikl

přímo ve strážské věznici. V e-shopu lze objednat dva typy balíků. Jedním je nárokový balík, na který má odsouzený nárok jednou za půl roku a druhým balík s tiskovinami. Výhodou této služby je, že automaticky počítá váhu zásilky a nehrozí překročení povolené hmotnosti. Kupující mohou vybírat z velkého množství zboží, ale zároveň pouze takové zboží, které je povoleno. Další výhodou je cena. Nárokový balík stojí 120 Kč, balík s tiskovinami 60 Kč. Rodinní příslušníci také určitě ocení fakt, že zboží pro odsouzeného mohou

vybírat z pohodlí domova a ušetřit si tak cestu do obchodu a poté na poštu. Platba je možná bankovním převodem, složenkou typu A nebo platební bránou. Garantována je také rychlost dodání. Po obdržení platby na účet je balík dodán do tří pracovních dnů. V případě pracovního dne obvykle dokonce už druhý den. Zboží do balíků připravují odsouzení, kteří jsou zaměstnaní v kantýně pro odsouzené. U veškerého zboží je zaručena kvalita i datum spotřeby.

MEMORANDUM O SPOLUPRÁCI VS ČR A PLATFORMY OPOP

Memorandum o vzájemné spolupráci podepsali v říjnu představitelé Vězeňské služby ČR spolu se zástupci Platformy Organizace pro pomoc odsouzeným a propuštěným (OPOP). Cílem memoranda je možnost zahájení spolupráce při tvorbě informačního systému „Organizér klientů neziskových organizací“ (OKNO). Zúčastněnými stranami budou projednány možnosti sdílení dat týkajících se jednotlivých odsouzených nebo propuštěných osob, které ve výkonu trestu odnětí

svobody či po propuštění spolupracují nebo spolupracovaly s neziskovými a příspěvkovými organizacemi. „Toto sdílení informací vnímám jako jednu z nutných podmínek pro zajištění kontinuity mezi odbornou penitenciární a postpenitenciární péčí a také jako předpoklad pro další zefektivnění práce VS ČR i NNO,“ říká generální ředitel Vězeňské služby ČR Simon Michailidis. Předseda spolku Lighthouse Petr Schneedorfler dodává: „Jasně nastavená spolupráce pomůže beze-

sporu také informační provázanosti neziskových organizací mezi sebou a výsledkem poté bude zajištění efektivní pomoci klientům a zvýšení efektivity vynaložených prostředků všech zainteresovaných stran.“

Spolek Lighthouse je jedním ze signatářů dnes podepsaného memoranda, dalšími stranami jsou organizace A-GIGA, Lighthouse Academy, ProEduCo, Šance P.R.O. a Volonté Czech.

VOLONTÉ
vůle pomáhat

Šance P.R.O.

A-GIGA

PROEDUCO®

Lighthouse Academy

TŘETÍHO ROČNÍKU DAROVÁNÍ KRVE

SE ZÚČASTNILY ČTYŘI STOVKY DÁRCŮ

Letošní třetí ročník společného darování krve s vězeňskou službou se uskutečnil v říjnu a zúčastnily se ho čtyři stovky dobrovolných dárců. Letošní ročník začal v Ústřední vojenské nemocnici v Praze a v Lounech. Do 3. listopadu pokračovaly odběry v dalších 18 nemocnicích napříč celou republikou. Jedná se o celodenní služební akci, do které jsou zapojeny všechny organizační jednotky Vězeňské služby ČR a Ministerstvo spravedlnosti ČR.

Do úvodního hromadného odběru se se zapojilo vedení vězeňské služby v čele s generálním ředitelem, přišli také zaměstnanci Ministerstva spravedlnosti ČR. Z věznic potom přijeli kolegové z Oráčova, Jiřic, Vinařic a samozřejmě obou pražských vazebních věznic. Dohromady během prvního dne darovalo přes 60 dobrovolníků v Praze a dalších deset v Nemocnici Louny. Následovaly odběry v nemocnicích Olomouc, Trutnov, Plzeň, Sokolov, Liberec, Pardubice, Příbram, Chomutov, Čáslav, Ostrava, Karviná, Brno, Břeclav, Hradec Králové, Ústí nad Labem, České Budějovice a Karlovy Vary.

Hlavním záměrem tohoto projektu je plošně pomoci s aktuálním nedostatkem krevních zásob v České republice. Dárců krve dlouhodobě ubývá a potřeba léčby transfuzními přípravky neklesá. Z tohoto důvodu se Vězeňská služba ČR i v této nelehké době rozhodla v rámci společenské odpovědnosti pomoci.

Jedná se o třetí ročník hromadného darování krve. V předchozích dvou letech se projekt Hromadné darování krve s vězeňskou službou sešel s velmi kladným ohlasem. Pokaždé se do něj zapojilo cca 400 kolegů a během několika týdnů darovali každý rok odhadem 160 litrů krve. Mnozí také plazmu po prodělaném onemocnění covid-19. Veškeré nemocnice, ve kterých se odběry uskutečnily, hodnotily tuto spolupráci velmi kladně. S rozvojem léčebných metod roste stále více potřeba krve získané od dárců. V průměru dostane každý občan za svůj život pětikrát krevní transfuzi a čtrnáctkrát lék vyrobený z krve. Každé tři vteřiny někdo potřebuje krev dárce.

DNY NATO 2022:

PŘEPADENÍ ESKORTNÍHO AUTOBUSU A MODERNÍ VÝCHOVNÉ PROGRAMY

Vězeňská služba České republiky na letošní přehlídce ozbrojených sil Dnů NATO v Ostravě představila své dvě tváře, které tvoří základní pilíře moderního vězeňství – bezpečnost a výchovu. Bezpečnostní stránku demonstrovala dynamická ukáзка obrany při útoku na eskortní autobus, výchovnou složkou vězeňství zase prezentace výchovných a vzdělávacích programů. Poprvé se v rámci statické ukázký představil spolek Vězeňská duchovenská péče úzce spolupracující s vězeňskou službou.

V rámci dynamické ukázký viděli návštěvníci zásah proti neznámým pachatelům, kteří zaútočili na eskortní autobus. Při provádění mezikrajové eskorty pachatelé vybržďovali a zablokovali autobus převážející odsouzené. Na vozidlo a jeho posádku zaútočili střelnými zbraněmi. Dynamickou ukázkou zajistilo 32 příslušníků ze všech moravských věznic.

Ve statické expozici Vězeňská služba ČR představila vozový park, nově otevřené ubytovací kapacity, vzdělávání, nové výchovné projekty a činnost Středního odborného učiliště. Návštěvníky také zaujala ukáзка výstroje a výzbroje a exempláře nepovolených předmětů zabavených vězňům. Vězeňská služba ČR se na Dnech NATO poprvé objevila již v roce 2003 a od té doby je pravidelným účastníkem akce. Také se jako druhý největší bezpečnostní sbor podílí na organizaci akce zajištěním prací při přípravě areálu letiště v rámci Dnů NATO, tj. stavbě a bourání expozic a zázemí a také participací na dopravě účastníků a hostů.

STUDENTI BESEDOVALI VE VĚZNICI VŠEHRDY

Prevence kriminality pro žáky základních škol a přednášky a besedy pro studenty středních a vyšších odborných škol se po dvou letech opět vrátily do Věznice Všehrdy. V první polovině roku se tak ve věznici uskutečnily v rámci studia přednášky, exkurze a besedy s vybranými odsouzenými pro sedm středních škol z regionu a z Prahy, a to v souvislosti s přípravou na svá povolání. Besed se tak účastnili budoucí sociální pracovníci, pedagogičtí pracovníci a také nutriční terapeutky z VOŠ Most, dále pak studenti a studentky z Gymnázia Kadaň a Gymnázia Chomutov. Celkem věznici navštívilo 197 studentů a studentek, včetně pedagogického doprovodu.

V rámci prevence kriminality věznici navštívili v měsíci květnu žáci základní školy z Postoloprt starší patnácti let. Na besedu se žáky druhého stupně základní školy v Otvicích vyjel tým zaměstnanců věznice osobně, a to z důvodu účasti žáků mladších patnácti let. Celkem se besed zúčastnilo 47 žáků a čtyři pedagogičtí pracovníci. Zkušený tým zaměstnanců věznice, ve složení speciální pedagožky oddělení výkonu trestu odnětí svobody, zástupce vedoucího oddělení vězeňské stráže, tiskové mluvčí věznice a inspektora pro dozorní službu tak přiblížil studentům práci s vězněnými osobami ve věznici. Byly podány informace o právech a povinnostech odsouzených, jak je to s korespondencí, telefonováním osobám blízkým, jak probíhají návštěvy rodinných příslušníků v návštěv-

ním sále, jaká jsou kritéria pro výběr odsouzených do zaměstnání nebo

zařazení do školského vzdělávacího střediska, které je součástí věznice, kde mohou odsouzené osoby získat po třech letech výuční list. Zástupce vězeňské stráže vysvětlil studentům, jak probíhá přijímací řízení pro zájemce o služební poměr u vězeňské služby. Součástí návštěvy je zprostředkovaná beseda se dvěma vybranými odsouzenými, kteří studentům osobně přiblíží svoji kriminální minulost, včetně svého života ve výkonu trestu odnětí svobody. Seznámí je tak například s časovým rozvrhem dne a pracovními aktivitami. Poté jim mohou přítomní studenti pokládat dotazy. Závěr návštěvy ve věznici je věnován prohlídce vybraných prostor věznice, mezi něž patří například soudní místnost, vězeňská kaple, prostory oddělení výkonu kázeňských trestů a vycházkový dvůr.

NÁVŠTĚVA ABSOLVENTA TERAPEUTICKÉHO PROGRAMU

Bývalý absolvent specializovaného oddílu pro odsouzené s poruchou duševní a poruchou chování Robin Z. navštívil v létě Vazební věznici Liberec a ukázal tak, že během dvou let, které uplynuly od jeho podmíněného propuštění z výkonu trestu se dokázal postupně stabilizovat ve svém životě.

V současné době má vlastní bydlení v pronajatém bytě, který mu zajišťovala vedoucí resocializačních programů Centra sociálních služeb Praha Zuzana Stancová. S tou byl Robin Z. v dlouhodobém kontaktu již v průběhu výkonu trestu a byla to zároveň právě ona, kdo jej nasměroval k žádosti o účast v terapeutickém programu. Robin má již zajištěnou stálou práci a čerstvě je i manželem a otcem.

Cílem Robinovy návštěvy byla beseda s odsouzenými na specializovaném oddíle, kde sám v minulosti působil jako klient. Při příchodu na oddíl na něm byla patrná nervozita z toho, jak se mu postupně vracely tíživé vzpomínky na dobu, kterou si v těchto prostorách prožil.

Bezpochyby si vybavil chvíle, kdy na začátku programu oznámil terapeutům, že v žádném případě nebude nikdy před nikým mluvit o tom, čeho se dopustil. Zároveň přiznal, že přes obrovskou bolest, strach a stud, byl zlomovým bodem v jeho terapii okamžik, kdy dokázal před terapeutickou skupinou popsat svůj nejzávažnější násilný trestný čin. S odstupem času se dá říct, že to byl i pozitivní obrat v jeho životě.

Následně mohl dospět ke smíření se sebou samým a uvědomit si, jak moc by si přál dostat od života novou šanci. A že tím, kdo se o to musí pokusit, je jen on sám. Že je to on, kdo musí převzít plnou zodpovědnost za své chování a kdo se musí o svých problémech naučit otevřeně komunikovat. Toto téma bylo rovněž jeho zásadním sdělením před terapeutickou komunitou, ve které již nebyl nikdo z pamětníků jeho působení na oddíle.

Následovalo převyprávění všech peripetií a problémů, které jeho začlenění zpět do společnosti provázely.

Přiznal, že bez pomoci terapeutického týmu a následné péče neziskových organizací a Probační a mediační služby ČR by s největší pravděpodobností přechod do života na svobodě nezvládl a dnes by byl opět na té špatné straně katru.

Odsouzené nabádal k upřímnosti, otevřené komunikaci a k důvěře k odborným zaměstnancům, kteří s nimi v Liberci pracují. Přiznal, že velice dobře ví, jak se mohou cítit. První půl rok svého pobytu na SpO byl i on sám ve vzdoru a nevěřil v možnou úspěšnost terapie. Některé věci mu postupně docházely až dlouho poté, co terapeutický program opustil.

Pro odsouzené, kteří jsou v současné době v terapeutickém programu, byla autentická výpověď „jednoho z nich“ velmi intenzivním a důležitým zážitkem. Na vlastní oči se mohli přesvědčit, že pozitivní změna je skutečně reálná. Zároveň si potvrdili to, co většina z nich již tuší. Že skutečná změna rozhodně není zadarmo. Uvědomili si, že se pro takovou změnu budou muset vzdát svých závislostí a že to bude hodně bolet. K takovému posunu však bude třeba pochopit pravý význam slov, jako jsou – zodpovědnost, trpělivost, otevřená komunikace a poko-

ra. Jedině tak se v budoucnu mohou postavit čelem ke kritickým situacím a selháním a dokážou je vyřešit úspěšněji než v minulosti.

Robin Z. svým příchodem na oddíl SpO přinesl současným klientům naději, že pokud pro změnu udělají maximum, je i pro ně zařazení se zpět do společnosti a žití svobodného a řádného života možné.

Úspěch návštěvy otevírá možnosti pro navazující akce v dalších měsících. Na podzim roku 2022 uvažuje terapeutický tým o besedě s dalším z řady svých úspěšných absolventů. Toto propojení života ve výkonu trestu a života na svobodě zároveň otevírá i budoucí

dobrou praxi v kontextu postpenitenční péče o propuštěné vězně. Ve své podstatě navazuje na již realizovanou praxi v komunitní péči o závislé klienty. Robin Z. byl pro práci týmu SpO klientem O v projektu, který propojuje práci ve výkonu trestu a péči po propuštění. Jeho přítomnost je tak symbolickým začátkem pro prohlubování důvěry odsouzených k systému, jehož zájmem je, aby se z propuštěných vězňů stali plně fungující občané, partneri a rodiče, kteří si dokáží říct o pomoc dříve, než by se jejich životní příběh stal nezvratným.

Poslední půlrok kurzů z dotačních prostředků EU

V posledním semestru projektu Zvyšování úrovně připravenosti vězeňského personálu na nové výzvy v národním i evropském kontextu financovaného z dotačních prostředků Operačního programu Zaměstnanost bude možné studovat následující kurzy.

Zvládání krizových situací, zvládání agresivity pro osoby v přímém kontaktu s vězňnými

Pro koho je kurz určen

Široce pojatý kurz je určený v podstatě pro všechny, kteří pracují ve vězeňském prostředí. Do konce projektu je otevřeno ještě 7 běhů.

Lektor

PhDr. ThMgr. Daniel Štrobl, dlouholetý spolupracovník Armády ČR v oblasti psychologie, výsledky své práce opakovaně prezentuje na řadě domácích i mezinárodních vědeckých symposií, příležitostně přispívá do celoplošných médií. Jako experta na problematiku mezilidských vztahů, stresu a lidského chování v zátěži si ho zve Česká televize a Český rozhlas.

Kultivace vztahů na pracovišti, teaming

Pro koho je kurz určen

Pro všechny vedoucí, kteří řídí jednoho podřízeného a více a pro ty, kteří se na vedoucí pozici připravují. V jarních měsících proběhne poslední 3 běhy kurzu.

Lektor

Mgr. Petr Bohuslav (na obr. první zleva), má dlouholeté zkušenosti z významných manažerských pozic. Lektorskou činností se zabývá více než 20 let, v současné době patří k našim nejvyhledávanějším lektorům ve své oblasti.

Kurzy, které vede, jsou živé, plné akce a přinášejí absolventům nové praktické dovednosti a uvědomění si základních a všeobecně platných souvislostí.

Přihlašování zaměstnanců probíhá prostřednictvím personálních oddělení jednotlivých organizačních jednotek. Jedná se o poslední kurzy daného projektu, další již nebudou následovat. Vzdělávací projekt končí v červnu 2023.

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA MÁ SVÉHO OMBUDSMANA

Vězeňská služba ČR má od 1. září 2022 svého ombudsmana. Stal se jím Jaroslav Gruber. Institut ombudsmana vězeňské služby byl zřízen vnitřním předpisem generálního ředitele a ombudsman je generálnímu řediteli přímo podřízen.

Ombudsman vězeňské služby zejména:

přijímá a řeší podněty příslušníků a zaměstnanců vězeňské služby týkající se zejména porušování jejich práv a nečinnosti jejich nadřízených při účinném prosazování práv a jednání ve vztahu k právním předpisům nebo vnitřním předpisům vězeňské služby při výkonu jejich služby nebo práce, projevů mobbingu, bossingu a jakékoliv jiné diskriminace. Na základě šetření došlých podnětů navrhuje generálnímu řediteli opatření k odstranění zjištěných nedostatků, žádá informace od služebních funkcionářů a vedoucích zaměstnanců o plnění schválených opatření, předá-

vá věci příslušným orgánům v případě zjištění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu či správního deliktu.

Působnost ombudsmana se vztahuje pouze na případy přímo spojené s výkonem služby příslušníka nebo výkonem práce zaměstnance.

Obracet se na něj mohou všichni příslušníci a zaměstnanci vězeňské služby

prostřednictvím e-mailu:

ombudsman@grvs.justice.cz

prostřednictvím datové schránky:

ID datové schránky: fsibut5

případně písemně na adresu:

Ombudsman Vězeňské služby ČR
Soudní 1672/1a
P. O. BOX 3
140 67 Praha 4

VĚZNICE KARVINÁ NA AKCÍCH

„VOLBA POVOLÁNÍ“

Rozhodnout se, jakou zvolit střední školu, není pro mnohé vycházející školáky jednoduché. Proto se v Havířově ve čtvrtek 3. listopadu 2022 a v Karvině o týden později uskutečnily prezentace pracovních nabídek, na kterých se představilo více než 60 zaměstnavatelů.

Výběr správné střední školy může mladým lidem ovlivnit jejich budoucí život. Jednotlivé školy sice pořádají dny otevřených dveří, ale na těchto akcích se prezentovaly všechny na jednom místě. Kromě stánků mohli budoucí středoškoláci vidět i praktické ukázky a čerpat informace i u stánků informačního a poradenského centra Úřadu práce a z řad zaměstnavatelů, mezi kterými byla také Věznice Karviná. Personalistky věznice odpovídaly nejen na četné dotazy budoucích středoškoláků, ale i rodičů a někdy i učitelů. Největším lákadlem byly praktické

ukázky, např. ukázky ze sebeobran, poskytnutí první pomoci a v neposlední řadě i výzbroj a výstroj příslušníka Věznice Karviná, který se akcí také zúčastnil. Mnozí z příchozích si oblékli neprůstřelnou vestu a další výstroj a někteří z odvážlivců otestovali v této výstroji svou fyzickou zdatnost. V plné výstroji, tzn. cca 30 kg navíc, jeden z nich zvládl 21 kliků. Moravskoslezská regionální televize Polar byla přítomna na obou akcích a na jedné z nich poskytl ředitel věznice krátký rozhovor.

SOUČINNOSTNÍ CVIČENÍ VE VĚZNICI **MÍROV**

Koncem září se ve Věznici Mírov uskutečnilo pod jednotným velením 4. regionu součinnostní cvičení jednotek VS ČR. Cvičení byl přítomen ředitel 4. regionu Dušan Gáč, zároveň i ředitel Vazební věznice a ÚPVZD Brno.

Součinnostního cvičení se účastnily jednotky Věznice Mírov, Heřmanice, Znojmo, Rapotice, Karviná, Věznice Opava, Vazební věznice Olomouc a Ostrava a Vazební věznice Brno.

Námětem cvičení bylo potlačení nezákonného jednání odsouzených v jídelně odsouzených. Z výše uvedených věznic se akce ve Věznici Mírov účastnilo 64 příslušníků a šest psůvodů se psy, kteří pod vedením velitele zákroku Štěpána Diblíka z Vazební věznice Brno provedli simulovaný zákrok. Realizace cvičení v minimální míře narušilo běžný chod věznice. Provedení zákroku bylo následně vyhodnoceno tak, že splnilo stanovený účel. Podobná součinnostní cvičení se v letošním roce konala i v dalších regionech.

UKU V RUCE DO PENZE

Ačkoliv manželé Bronislava a Vojtěch Vetešníkoví ukončili svůj pracovní poměr k letošnímu poslednímu srpnu, ve středu 17. srpna 2022 vykročili společně, ruku v ruce, do zaslouženého důchodu. Byl to tak jejich poslední pracovní den ve Věznici Všehrdy, kde po celá léta působili.

Vojtěch Vetešník ve Věznici Všehrdy pracoval 35 let, 15 let ve služebním poměru a 20 let v poměru pracovním. Do služebního poměru nastoupil v květnu 1987 na týlové oddělení po čase přejmenované na oddělení logistiky. Na tomto úseku měl na starosti výzbrojní agendu, zásobování stavebně ubytovacím materiálem, materiálové účetnictví, velení hasičské jednotce věznice. V posledních čtyřech letech vykonával funkci vedoucího referátu materiálně technického zabezpečení. Pracovní náplň, kromě zrušené hasičské jednotky, mu ale zůstala celých 35 let stejná.

Bronislava, které nikdo neřekne jinak než Broňa, působila ve věznici 27 let, mimo jednoho roku, na pozici asistentky ředitele věznice a od roku 2004 i jako tisková mluvčí věznice. Její nástup do Věznice Všehrdy byl tak trochu kuriózní. Jednoho březnového dne roku 1995 přišel Vojta z práce domů a řekl své ženě Broně, že dostal v práci úkol, přemluvit ji, aby nastoupila do věznice do práce na podatelnu. Ale hned od dubna. Broňa byla v té době na mateřské dovolené s dvouletým synem a mateřskou dovolenou si s ním chtěla užít.

„Bohužel, v té době končila stavební firma Armabeton, kde jsem byla před tím zaměstnaná, a tak jsem vyhodnotila situaci tak, že když mě někde chtějí, tak to nemám odmítat,“ vzpomíná Bronislava Vetešníková. „Našli jsme hlídání u kamarádky a do věznice jsem skutečně nastoupila během dvou týdnů,“ dodává. Po roce práce na podatelně, dostala nabídku pracovat jako sekretářka ředitele věznice, protože se to místo uvolnilo. „Zeptala jsem se tedy ředitele věznice, toho času Miroslava Malého, zdali by mu nevadilo, kdybych se stala jeho sekretářkou... Jeho odpověď zněla: Když to nebude vadit vám...“

REKREAČNÍ STŘEDISKO VĚZEŇSKÉ SLUŽBY MAĎARSKA

Primárně je rekreační středisko v Igalu určeno pro odpočinek a rehabilitaci vězeňského personálu. Dle stávající Dohody o spolupráci mezi VS ČR a VS Maďarska mohou toto zařízení využívat také čeští příslušníci a občanští zaměstnanci se svými rodinami.

Městečko Igal se nachází asi 40 km jižně od Balatonu. Rozsáhlé vinice s vinnými sklípky jsou v dosahu do třiceti minut jízdy autem. Nejbližším větším městem je Kaposvár.

Hotel vězeňské služby byl vystavěn nad městským lázeňským komplexem. Minerální voda má silné léčebné účinky a je vhodná pro osoby s diagnózou revmatických, gynekologických, urologických nebo respiračních onemocnění. Pomáhá při rekonvalescenci po úrazech a operacích. Doporučuje se také používat jako pitná kúra při metabolických nebo trávicích problémech. Vstup do termálních lázní si vyřídíte za výhodnou cenu přímo v hotelu.

Hotel vězeňské služby byl vkusně a moderně zrekonstruovaný během pandemie Covid-19. Nabízí celkem 21 pokojů a 4 apartmány. Disponuje také jedním pokojem pro handicapované. Konferenční místnost s kapacitou 100 osob je využívána pro různá pracovní setkávání.

Nabídka wellness obsahuje venkovní část se saunou, jacuzzi a bazénem. V hotelu je možné si objednat různé druhy masáží. Hoteloví hosté využívají nové umělé fotbalové hřiště, únikovou místnost, stolní nohejbal a jiné stolní a deskové hry.

Restaurace se převážně soustředí na tradiční maďarskou kuchyni a na místní speciality. Občerstvení je možné si zakoupit v bufetu. K dispozici je také moderní gril nebo místo na zahradě určené pro posezení s opékáním burřů. Skupinky rekreatantů mohou požádat o komentované prohlídky či výlety do okolí.

Pro rezervaci a dotazy kontaktujte v maďarštině nebo v angličtině

bvotrk.uk@bv.gov.hu

ENGLISH CORNER – XIII

Qualified Prison Staff A reality check against the background of image and expectation

Abstract

This paper deals with the issue of the quality of prison staff. It introduces four important aspects:

1. Projecting a positive image and presenting a realistic picture of the work we do will generate more interest and make us a more attractive employer.
2. A clear requirement profile and a refined selection procedure based on scientific findings that helps us to distinguish between good, average and bad candidates based on that profile.
3. Training that optimally prepares candidates – in theory and in practice – for the demands that will be made on them.
4. A programme of continuous training which is permanently directed at maintaining and improving standards, teaching new know-how and requirements.

Introduction

As prison employees, we are aware of the fact that there's a major discrepancy between the social relevance of our work and our image.

Public opinion is that we deal with evil, and people don't want anything to do with that. It's a scary subject, so it's best not to think about it at all.

But how do prison staff handle the situation? Do they have the courage and strength to stand up and to report positively and with pride about the meaning and purpose of their work? How do staff deal with the prejudices they are confronted with? How do they manage to focus on the positive aspects of their work?

How can we improve our image and our communication?

Certainly not by focusing on how we are perceived by the general public. You can't generate a positive image with negative messages. And so we have to use positive messages, both in our professional communication and when describing our work in the media.

There's a lot about the work done in the prison and the probationary service that's important and valuable and that we can be proud of. Our staff work with people who everyone else is afraid of. They protect society and prepare prisoners for a life beyond prison walls. These are all good reasons for presenting ourselves positively and self-confidently. Our importance to society should not be underestimated.

And who is the biggest group who can talk about our work? It's our staff, our officers in their daily contact with the general public. That means they have to be good communicators.

How our staff portray our work in public influences how we are perceived by the public, and it says something about the quality of our employees.

How can we attract those employees and how do we train them?

It is obvious that we need intelligent and self-confident staff with good communication skills who are also physically and mentally fit, able to defend themselves and steadfast. We need people who respect and protect human dignity and human rights; whose actions are based on domestic law and international standards; whose actions have an ethical and moral foundation; who are at least of average, better still above-average, intelligence; who are experts in de-escalation and moderation techniques; who are models of reliability, fairness, common sense and social manners; and who can cope with a great deal of mental and physical pressure.

The Prison Rules formulate much more ambitious requirements. Here are just a few examples:

- Prisons shall be managed within an ethical context which recognises the obligation to treat all prisoners with humanity and with respect for the inherent dignity of the human person.
- Staff shall at all times influence the prisoners by good example and command their respect.
- Staff shall be carefully selected, properly trained, both at the outset and on a continuing basis, paid as professional workers and have a status that civil society can respect.
- Authorities shall place great emphasis on the need for integrity, humanity, professional capacity and personal suitability for the complex work.

One could say that we are looking for supermen and superwomen, who need to be able to deal with every conceivable problem, in addition to which they now need to be interculturally and interreligiously sensitive so as to be able to quickly pick out every future terrorist, for instance.

But where and how are we going to find these employees? What educational qualifications does someone need to have, how much life experience, how many languages do they need to be able to speak, and how long and demanding does our training and ongoing training need to be to turn them into supermen or superwomen?

What can we do in terms of their training, their ongoing training and our leadership of them? How can we prepare them so they can be proud of their work? We have to ask ourselves whether our training optimally prepares them, both quantitatively and qualitatively, for meeting these requirements. It is not possible to learn all you need to know in order to be able to meet the requirements and additional requirements set out in our European standards in a training course that lasts three, five or even ten months.

The Recommendation for Code of Ethics has an awful lot to say about ethical and moral standards. There you can find a specific concept of staff, pedagogical and psychological requirements and skills, but it fails to mention the minimum length of training needed to acquire those skills.

We need to decide whether we want highly qualified staff who can put into practice our legitimate wishful thinking and demands, or whether we want short, cost-effective training courses with low entry levels that will, however, produce staff who will not be able to meet the high standards we have set for ourselves.

We urgently need to critically analyse the quantity and quality of our training. Sticking to training courses that are much too short is no longer in keeping with the times.

The Council of Europe's never-ending stream of new recommendations and rules that place increasing demands on our staff that no-one can meet given the available training capacities will be of no use to anyone until they are subject to monitoring.

The CPT puts a great deal of time and effort into examining how prisoners are treated and accommodated, but not into looking at the standards set regarding the quality of prison staff.

What is the conclusion?

The key to whether we succeed or fail in what we do is the quality of the staff we employ. We need to improve the quality of our staff (top-down, on all levels) in order to improve our image. We need to improve the quality of our staff in order to meet the increasingly complex challenges of our work with convicted criminals and to contribute to establishing peace in society.

It's the job of Director Generals, Head of Training Centre and Prison Governors to do something about that. Otherwise they become part of the problem and not of the solution.

Author:

Jörg Jesse, Ex Director General, Department of Prison and Probation Administration and Petitions of Clemency, Ministry of Justice of Mecklenburg-Western Pomerania, Germany

Ex Vice Chair, Council for Penological Cooperation (PC-CP), Council of Europe, Ex Board Member Europris

Source:

Speech to be given at the 15th EPTA Annual Conference, Barcelona, June 27th 2022

Recommended literature:

- The guidelines for prison and probation services regarding radicalisation and violent extremism
- Recommendation concerning dangerous offenders
- Recommendation concerning foreign prisoners
- Recommendation on the management of life-sentence and other long-term prisoners
- Recommendation on the European Code of Ethics for Prison Staff
- The Guidelines regarding Recruitment, Selection, Education, Training and Professional Development of Prison and Probation Staff

VĚŽŇOVA CESTA

MOŽNÝ ZAČÁTEK NOVÉHO ŽIVOTA

Jedním z hlavních úkolů kaplana, daných vedením věznice, je zajistit jeho spolupráci na programech zaměřených na snižování recidivy společně ve spolupráci s organizacemi zabývajícími se postpenitenciární péčí. Ve Věznici Stráž pod Ralskem je díky výborné spolupráci s vedením věznice a vedením oddělení výkonu trestu tento úkol realizován mimo jiné spoluprací s Mezinárodním vězeňským společenstvím z. s. Tato organizace je prezentována jako křesťanské sociální hnutí bez rozdílů vyznání a je zároveň součástí Prison Fellowship International, největší křesťanské světové dobrovolnické organizace v oblasti vězeňství, která pracuje ve více než 120 zemích. Snaží se pomáhat všem, kterých se dotkl zločin: obětem trestných činů, odsouzeným, propuštěným, rodinám všech, zejména dětem vězňů a pracovníkům justice. Připomeňme jen úspěšně navázanou spolupráci na projektech „Andělský kemp“ (tábory pro děti vězňů o prázdninách) či „Andělský strom“ (zasílání vánočních dárků dětem vězňů). Neméně zajímavým projektem a velkou výzvou pro odsouzené je jeden ze stěžejních programů Prison Fellowship International – projekt „Věžňova cesta“. Tento program si klade za cíl přinést do života vězňů vnitřní proměnu za použití restorativních (tj. obnovujících) principů tak, jak jsou představeny v Bibli, konkrétně v Markově evangeliu. Jedná se o osmitýdenní kurz pro malé skupinky vězňů a k 29. srpnu 2021 jej absolvovalo více než 460 000 vězňů v 39 zemích na mnoha místech světa, včetně zemí Evropy, ale i Afriky, východní Asie, Karibiku, Latinské Ameriky, Středního východu a severní Afriky. Ve Věznici Stráž pod Ralskem je kurz realizován ve spolupráci s kaplanem Martinem Škodou na základě dohody o spolupráci již od roku 2019. Letošní prázdninový čas byl věnován dokončení 12. a 13. běhu programu ve věznici. Během slavnostního zakončení 18. srpna tak mohly být pře-

dány certifikáty o úspěšném absolvování kurzu celkem 28 odsouzeným. Navíc každý absolvent obdržel jako dárek Bibli a pozvání na další pokračování v duchovní cestě, tentokrát již s kaplanem věznice. Od roku 2019 tak ve věznici mohlo absolvovat program již 126 vězňů. O tom, že program má smysl, svědčí i ohlasy účastníků, které na závěrečném setkání zaznívaly. Jeden z nich, Petr, na závěr poznamenal: „Věžňova cesta mi dala naději. Každý příběh mi ukázal, že je možné odpuštění a nový začátek. Jelikož jsem vrah

Takovéto změny v postojích a vnitřním přesvědčení jsou klíčové ukazatele hodnocení úspěšnosti nápravy vězňů. „Námi provedený výzkum poskytuje empirické důkazy o tom, že náprava vězňů si žádá víc než jen zvládnání a omezení rizikového chování. Je třeba přístupů pozitivní kriminologie, abychom vězňům pomohli dosáhnout pozitivně definovaných životních cílů, jako je nalezení životního smyslu a naplnění, budování charakteru a dobrých vlastností a emoční vyrovnanosti,“ říká profesor kriminologie a ředitel programu pro sociálního chování na Institutu pro náboženská studia Sung Joon Jang. Spolu s Byronem Johnsonem jsou autory knihy „Restorativní vězení“, která vyšla v září 2021. Výzkum rovněž ukázal, že zapojení do náboženských aktivit uvnitř věznice, ke kterému přispěla účast na programu Věžňova cesta, napomáhá vězňům v kognitivním procesu, kdy vykrystalizuje jejich nespokojenost s dosavadním stavem. Tento proces přivádí účastníky Věžňovy cesty k uvědomění si vlastních selhání (např. nejsem dob-

a velmi špatný člověk, který bral drogy, přepadával lidi a dělal spoustu dalších špatných věcí. Jsem neskutečně vděčný, že díky víře v Ježíše Krista má můj život další smysl, naplnění a také cíl. Moc mě mrzí, že jsem na to nepřišel dříve...” Ze závěrů tříletého výzkumu, který prováděl Institut pro náboženská studia při Baylorově univerzitě v Texasu, jehož se zúčastnilo na 900 vězňů z různých států světa, jednoznačně vyplývá, že účast v programu Věžňova cesta měřitelným způsobem zvyšuje motivaci vězňů ke změně vlastní identity (cestou hledání nového smyslu a směru v životě navzdory trestní minulosti a uvěznění) a dále motivaci k budování pozitivních charakterových vlastností. Program u účastníků rovněž snižuje negativní emoce a riziko agresivního chování.

rý rodič) nebo připuštění si nespokojenosti se životem (a to včetně nespokojenosti s uvězněním) a dále s identitou zločince. Tento kognitivní proces oslabuje napojení jedince na jeho negativní vnímání vlastní identity a nabízí vězňům počáteční motivaci k vymanění se z bludného kruhu zločinu a motivaci k zapojení se do vědomého procesu vnitřní proměny. Doprovodným jevem je mimo jiné snížení výskytu pocitů deprese, úzkosti a hněvu. Výzkum programu Věžňova cesta tak předkládá důkazy o tom, že dosahovat při práci s vězni pozitivních výsledků je možné i díky podobně orientovaným programům v úzké spolupráci s kaplany a dobrovolnými duchovními, jejichž následná služba zajistí další péči a vlastní prohloubení životní a duchovní cesty odsouzených.

PŘÍSLUŠNÍK VĚZEŇSKÉ SLUŽBY NA TVRZI BOUDA

Při nedávné dovolené v oblasti Kralického Sněžníku jsem navštívil zajímavou vojenskou památku, a sice dělostřeleckou tvrz Bouda. Při rozhovoru s průvodcem Robertem Čadou, který nám podzemí pevnosti představoval, jsem zjistil, že obnova předválečného československého opevnění je jeho koníčkem a že jinak slouží jako vedoucí oddělení vězeňské stráže věznice Mírov.

S Robertem Čadou jsem se setkal i při odhalení pamětní desky budovatelů a obránců československého opevnění v prostorách tvrze, a to za účasti Marie Žižkové, dcery armádního generála Ludvíka Krejčího, podle něhož se Bouda nyní jmenuje. Byl jsem překvapen, že příslušník vězeňské služby, který zcela jistě vykovává velmi specifickou a psychicky náročnou činnost, bude mít ještě tolik entuziasmu aktivně vystupovat při propagaci oblasti československých dějin před vypuknutím II. světové války, stejně tak jako působit jako průvodce na dělostřelecké tvrzi Bouda.

„Člověk musí mít v krvi nejenom vztah ke službě ve věznici, ale musí umět i relaxovat a pro mne je tímto relaxem právě práce na československém opevnění a kamarádství s lidmi, kteří se pevnostem věnují,“ vysvětlil Robert Čada.

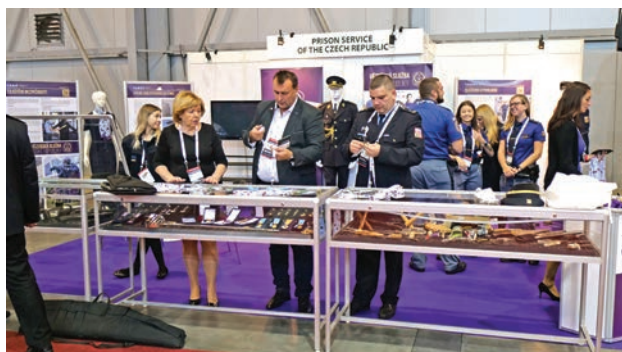
red

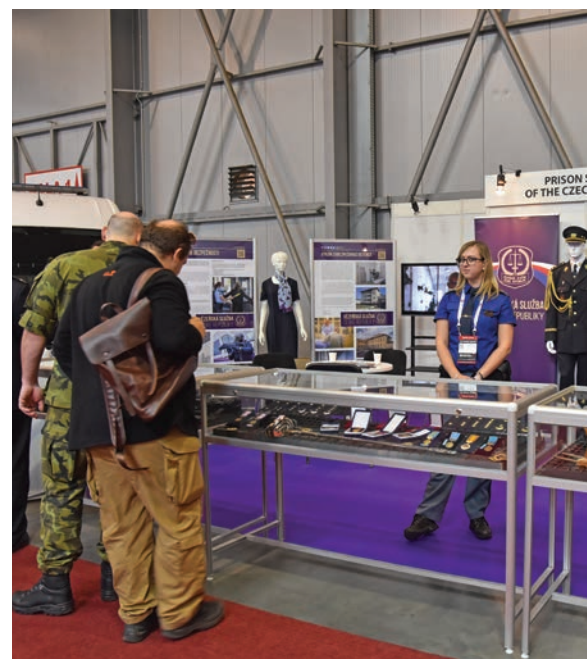

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR OPĚT NA FUTURE FORCES FORUM FFF

V prostorách výstaviště PVA v pražských Letňanech se uskutečnil již 14. ročník mezinárodní platformy pro trendy a technologie v obraně a bezpečnosti Future Forces Forum 2022. Po čtyřech letech se v Praze opět sešli významní zástupci zahraničních armád, ministerstev obrany, vnitra, zahraničních věcí či průmyslu a obchodu a také zahraniční experti na obranu a bezpečnost. Návštěvníci ocenili rovněž statickou ukázkou Vězeňské služby ČR.

FFF poskytlo všem zúčastněným potřebné informace o inovacích a nových technologiích, vývoji a výzkumu v oblasti obraného a bezpečnostního průmyslu včetně možností investic a podnikání.

PF 2023

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČESKÉ REPUBLIKY

Krásné prožití vánočních svátků,
mnoho zdraví, štěstí,
pracovních a osobních úspěchů
v novém roce
2023